

Ursită

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Era târziu, iar vara doar un moft
Cu panglici albe și cu bagatele,
Ea rățăcea pierdută într-un soft,
El dezbrăca o rimă de atele.

În faptul serii, fără niciun bob,
O ursitoare cu puteri astrale
Le-a dăruit, din cerul mat, un ciob,
Un cântec în culorile spectrale,

O noapte cu sclipiri, în zori tăciuni
Mocnind tăcut pe inimi, la fereastră
O vară caldă, seri cu rugăciuni
Și-o toamnă colorată, verde-albastră.

- Era devreme, printre partituri,
C-o foaie transformată-n evantai
Solfegiam dramatice măsuri,
Era probabil... „Madame Butterfly”.

Pianul depresiv abia-ndrăzne
Să se-ncadreze în acest decor,
Când mâna ta ușor îl atinge
Chopin ofta, „Prelude în E-minor”.

Un geam deschis și-o pală de vânt cald,
Prima secundă din ursitul vis,
Pictată în nuanțe de smarald...
Nu cred că e ceva să fi omis.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Ești poezia sufletului meu -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2014